

"אני עוד אחזור לדרך!"

הבטיחה התיירת

הגרמניה שהתלוננה עלי

אונס

נראה היה כי הרכב ביתהמישפט הר מחוץ אשר החל לדון במישפטו של הרצל ניסן, שהואשם באונס, יצטרך להחליט בראש־דבראשונה אם אפשר בכלל לבצע מעשה־אונס, או אפילו לקיים מגע מיני בהסכמת מלאה, במכונית הננסית טיטוראן שלו מדגם דח שבו ("שני סוסים").

אולם בעייה זו לא עמדה בפני שלושת השופטים הנכבדים. הנאשם לא טען כלל שהוא לא שכב עם הצעירה הגרמניה סבינה בלאומה, שהתלוננה עליו, חילוקי־הדעות היחידים בין המתלוננת לבין הנאשם היו אם הם קיימו מגע מיני בהסכמתה המלאה, או שמא תוך שימוש בכוח מצד ניסן.

רומן קצר וגורלי, כתבה־האישום הר יבש קבע כי ניסן הסיע במכוניתו את בלאומה, תיירת גרמניה בלונדית בת 21, אחות במיקצועה, בעלת גוף חטוב, מיד־אליהו שבתל־אביב לכיוון סביון, אחרי שביקשה טרמפ, בדרך, סטה ניסן, לפי כתבה־האישום, מדרכו, ירד עם הדו־שבו מהכביש לתוך שדה, כיבה את האורות והמנוע ובעל את סבינה בניגוד לרצונה כשהוא אווז אותה בגרונה בחוקה. אולם להרצל ניסן היתה גירסה שונה

מתלוננת בלאומה

חנן או שיתוף־פעולה?

לגבי הרומן הקצר, והגורלי לגביו, עם סבינה בלאומה, לדבריו, הוא אומנם לקח אותה טרמפ, ובדרך החל מחבק ומנשק אותה. "היא אמרה לי לא פה," סיפר ניסן, "ואני המשכתי לנסוע עוד איזה 15 מטר בערך ונכנסתי בין שני עצים. ימינה מהכביש, כשלושה מטרים בערך בתוך השדה, ושמה עצרתי. בתוך המכונית שלי באתי איתה במגע מיני. היא לא התנגדה, ושיחפה פעולה."

לעשות עוד דברים. האחות הגרמניה היפהפיה הודיעה למישטרה כי היא רוצה לעזוב את הארץ במהירות רבה ככל הר אפשר. בעיקבות הודעתה זו החל השופט מישפטו של הרצל ניסן, כשבייתהמישפט מורה להקדים את עדותה של הנאשמת לכל עדות אחרת, כדי שהיא תוכל לעזוב את הארץ.

ואומנם, ביום הראשון האחרון, לאחר שסיימה שלושה ימי עדות, בהם חקרה נגדית של פרקליטו של ניסן, עורך הדין חיים משגב, אשר נאמרו בדלתיים סגורות, המריאה סבינה בלאומה מנמל־התעופה בן גוריון, כשהיא מבטיחה לידידיה: "אני עוד אחזור לדרך. אתם תראו. יש כאן לעשות עוד דברים. חוץ מאשר להיאנס."

מישרד־החוץ נכנס למשבר דיפלומטי החמור ביותר

אך הצמרת שלו היתה עסוקה בשערוריית־האהבה

כהוגת בעלה. הם היו נעורים בדירת־סתרים שהעמיד לרשותם חבר משותף במישרד־החוץ. כאשר אי־אפשר היה לסדר חופשות מולדת ברוזמניות, היתה היא טסה אליו בתירוצים שונים, אשר הנפוץ בהם היה שעליה לערוך קניות בבירה הגדולה.

אך לשגריר בן ה־45 לא היה די כנראה, באשה אוהבת פלוס שלושה ילדים ובאשת השגריר־העמית, באחד מביקוריו בארץ, לפני כשנתיים, מיהר השגריר למישרדי מישרד־החוץ בתל־אביב, כדי לקבל חומר שהגיע אליו ממקום מושבו. לאותו מקום הגיעה גם בתו היפהפייה של השגריר האירופי, כדי לקבל מיברק מאביה. הבת הגיעה לארץ ממקום כהונתו של אביה, חודשים אחר־דים קודם־לכן, כדי להתגייס לצה"ל ולשרת את המולדת. היא שכרה דירה יחד עם חברה, וניהלה חיים סוערים של צעירה תל־אביב מבוקשת.

הפגישה במישרדי מישרד־החוץ בתל־אביב היתה גורלית הן עבורה, והן עבור השגריר הבכיר, כמו בסרטים, התאהבו השניים ממבט ראשון, והצעירה בילתה עם השגריר את כל התקופה שבילה בארץ, בהתייעצויות.

לפני שנסע, הם הבטיחו לשמור אמונים זה לזה. היא — שמרה על הבטחתה. גברברי תל־אביב הבחינו כי הצעירה אר־הבתי־הבילויים נעלמה מהדיסקוטקים ומהמסיבות. אפילו הגיב הייצוגי שניתן לה בצה"ל, בסביבות תל־אביב, לא הועיל להביאה לצאת ולבלות כפי שנהגה עד לפגישתה עם השגריר הבכיר.

השגריר, לעומת זאת, הוא טיפוס חברותי יותר. הוא חזר לאשתו וגם לפילגש, אשת השגריר, אולם לזכותו ייאמר כי הקפיד להגיע מדי מיספר חודשים לארץ, כדי להתייעץ — בין אם היה זקוק להתייעצות ואם לאו.

הפילגש הצעירה

הציגה תנאי: „או

אני או השנייה?"

לפני כשנה גילתה הצעירה את העובדה שיש לה שותפה על החוקה של ליבו של השגריר, מלבד רעייתו החוקית. שוב הגיע השגריר להתייעצות. אולם הפעם היא קיבלה אותו בקר־רות מופגנת. היא הציבה לו תנאי: או היא או אני. אשת השגריר קיבלה הודעה בדואר דיפלומטי, שהיא מפוטרת — אחרי שש שנות רומן לוהט.

נראה היה לזוג המאוהב כי עתה בא הכל על מקומו בשלום. מערכת היחסים עם המדינה בה כיהן השגריר היתה כזו שהוא הוכרח להתייצב פעמים רבות משך השנה בירושלים, להתייע־צויות. בשעות היום הוא היה מתייעץ עם צמרת מישרד־החוץ והממשלה, ואילו בלילות היה מתייעץ עם ידידתו הצעירה. אך נראה כי לא רק גולדה מאיר אינה אוהבת את האר־הביים־בחסא, אלא גם הגורל. אביה של הצעירה, אשר הוחזר לארץ וקיבל לידי מחלקה חשובה במישרד־החוץ, גילה לפתע כי בתו מקיימת קשרי־אהבה עם השגריר הבכיר.

כאדם תרבותי, יליד מערב־אירופה, הוא קרא לבתו לשיי־חה, סיפר לה את כל הידוע לו על הללויותיו של השגריר הבכיר, ודיבר איתה משך שעות ארוכות על עתידה. הבת נשבעה, כשלחיה שטופות דמעות, כי היא תשים קץ ליחסיה עם השגריר. לאב הוקל.

בתו של ראש

המחלקה הבטיחה

לאבא שלה להפסיק

בעת ההתייעצות האחרונה שערך השגריר הבכיר בישראל, גילה לפתע האב כי הוא אבי־מרומה. לשונות רעות מיהרו לספר לו כי בתו עדיין נפגשת במיסתרים עם השגריר הבכיר. למרות העבודה הרבה שהיתה לשגריר בעת שביקר בארץ, נמסר מצא זמן גם עבור הבת הצעירה של עמיתו.

את זאת לא יכול היה האב לסבול יותר. הוא פגש בשגריר ריר בעת שהלה היה בדרכו לישיבה במישרד, הזמין אותו לחדרו ושם איים עליו.

אם קיבל השגריר הבכיר את האיום ברצינות או לאו, על כך עורכים עתה טוטו במישרד־החוץ. אפשר יהיה לדעת זאת רק כאשר ייקרא השגריר הבכיר שוב להתייעצויות וזה, כך מנבאים המדינאים, יקרה בקרוב מאוד.

שיימחה במישרד החוץ

אם לא תעזוב את הבת שלי, אני אהרוג אותך! קרא הגבר המבוגר, הלבוש בחליפה כחולה וענוב עניבה שמרנית, לעבר האדם שעמד מולו כשהוא חיוור כסיד וקולו רועד. לא פחות חיוור היה המועמד לרצה. הוא מילמל: „הכל לא נכון," ומיהר לעזוב את החדר בו נערכה סציה זו.

מיספר עובדים של מישרד־החוץ בירושלים, שמעו את הצעקות, מיהרו לעבר חדרו של ראש המחלקה החשובה במישרד־החוץ, משם בקע הרעש.

ואומנם, הגבר המבוגר שאיים להרוג היה ראש־המחלקה, בכבוד דרובעצמו, אחד מוותיקי מישרד־החוץ, הנושא תואר אישי של שגריר ומי שכיהן משך שנים רבות כשגריר באחת מבירות אירופה.

אך האדם שעליו הוא צעק, היה בעל דרגה בכירה ממנו. היה זה אחד מהשגרירים הבכירים ביותר במישרד־החוץ הישראלי, אשר עדיין מכהן באחת הבירות החשובות בעולם. המאורע, המסעיר בשבועות האחרונים את מישרד־החוץ הישראלי, אירע בארץ, בעת שהשניים נפגשו באקראי במיסדר־נות המישרד בירושלים.

אפשר היה לחשוב כי הנושא המסעיר היום את מישרד־החוץ הוא דווקא המשבר הקשה שאליו נקלעה ישראל ביחסיה עם ארצות־הברית בעיקבות פיצוץ שיחותיו של הנרי קיטינגר. אפשר היה לחשוב שכל שגריר עוסק עתה בבעיה אחת בלבד: כיצד להרגיע את אלה מן האמריקאים הנועמים על מדינת־ישראלי, וכיצד להגביר את ההשפעה על אותם מנהיגים אמריקאיים אשר עדיין ידידים לישראל.

שגריר בכיר

+ אשה

+ 2 פילגשים

אולם נראה כי מה שמסעיר כיום ביותר את צמרת מישרד־החוץ הוא דווקא הרומן הלוהט בין השגריר הבכיר לבין בתו של ראש־המחלקה, רומן אשר נמשך כבר מיספר שנים, אולם רק עתה נודע לאביה של העלמה, אשר החליט לשים לו קץ ואיים באורה כה דרמאטי על עמיתו הבכיר ממנו.

השגריר הבכיר ידוע כבר שנים רבות במעללי־האהבים שלו. המתמסכים על־פני ימים יובשות, אך תמיד מתמקדים בנשים הקשורות לעובדי מישרד־החוץ.

לפני כשש שנים החל מנהל רומן סוער עם אשת שגריר אחר. היה זה עוד לפני שמונה כשגריר בבירה החשובה. יחסיו הקרובים עם גולדה מאיר, מי שהיתה ראש הממשלה, לא הפריעו לו לקבל את המינוי החשוב שלו בבירה, למרות שידוע כי גולדה היתה נוהגת להקפיד ביותר על טוהר־המידות הרומנטיות מסורי של עובדיה.

לגולדה יש עבר ב„ברוגזים" עם שגרירים שסרחו, לדעתה, מדרך הישר. היא האזינה לפני שנים רבות, עוד כשהיתה שרת־החוץ, לסיפורים מכווערים שסופרו על השגריר יוסף תקוע, וזה נאלץ אז לוותר על מישרת השגריר שלו באחת מארצות אמריקה הדרומית ולחזור לארץ.

אפילו אחד מאנשי הצמרת של ישראל, הקשור היום למישרד־החוץ, זכה לקיתונות של שופכין מגולדה ולתקופה ארוכה של ברוגז, כאשר זו האמינה לסיפורים אודות יחסיו עם מזכירתו האישית, ולעובדה שאותה אישיות התגוררה בבייתה שבירושלים יחד עם המזכירה.

אולם אל גולדה לא הגיעה השמועה על יחסיו של השגריר הבכיר, למרות שהוא היה מקורב לה ביותר או, והיא אישרה את מינויו לבירה החשובה.

הרומן בינו לבין אשת השגריר התנהל בהפסקות, כאשר היו מגיעים השניים לחופשת מולדת. הוא מבירת כהונתו והיא מבירת